

Sygn. akt I ACz 1100/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Gulczyńska (spr.)

Sędziowie: SSA Małgorzata Kaźmierczak

SSA Mikołaj Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. S.**

przy udziale **M. H.**

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu państwa obcego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Zielonej Górze

z 29 maja 2017 r., sygn. akt I Co 76/17,

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Małgorzata Kaźmierczak SSA Małgorzata Gulczyńska SSA Mikołaj Tomaszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący zwrócił wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia państwa obcego. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca nie wykonał w wyznaczonym terminie wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez przedłożenie stwierdzenia, że orzeczenie jest prawomocne wraz z datą prawomocności, dokumentu, z którego wynika, że pozwany wdał się w spór co do istoty sprawy albo pismo wszczynające postępowanie zostało mu doręczone, a także uiszczenie zaliczki na wydatki związane z ustanowieniem kuratora oraz wskazanie kandydata na kuratora. Jako podstawę prawną wymagania od wnioskodawcy wykazania prawomocności orzeczenia przewodniczący wskazał art. 1147 § 1 pkt 2 oraz § 2 k.p.c. Zwrot wniosku nastąpił zgodnie z art. 130 § 2 k.p.c.

Powyższe zarządzenie zażaleniem zaskarżył w całości wnioskodawca, wnosząc o jego uchylenie i stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu państwa obcego. Zarzucił, że prawomocność orzeczenia wynika wprost z jego treści, a z informacji uzyskanych przez wnioskodawcę, sąd, który je wydał nie udostępnia żadnych innych dokumentów stwierdzających, że orzeczenie jest prawomocne.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Słuszne było bowiem stanowisko o obowiązku przedłożenia wraz z wnioskiem o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu państwa obcego dokumentu potwierdzającego jego prawomocność. Wymóg taki wynika z art. 1147 § 1 pkt 2, do którego odsyła przepis art. 1151 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1977 r. II CZ 45/77 (OSNC 1978/3/51), zgodnie z którym nieprzedłożenie dokumentu, o którym stanowi art. 1147 § 2 k.p.c. stanowi brak formalny wniosku podlegający uzupełnieniu w trybie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. (po nowelizacji ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 2008, nr 234, poz. 1571, jego odpowiednikiem jest art. 1147 § 1 pkt 2).

Skarżący w zażaleniu nie kwestionuje powyższego stanowiska, domagając się wyłącznie uwzględnienia, że prawomocność orzeczenia wynika z jego treści, a sąd, który je wydał nie udostępnia żadnych innych dokumentów potwierdzających prawomocność. Zarzut ten nie jest trafny.

Lektura tłumaczenia przysięgłego orzeczenia Sądu Okręgowego (...) C., (...) (k. 4), nie daje żadnych podstaw do uznania, że od wydanego nakazu nie przysługują pozwanemu środki zaskarżenia. Nie można zatem wykluczyć, że nakaz stanowi wyłącznie zakończenie jednego z etapów postępowania, a sprawa nie została sfinalizowana prawomocnym orzeczeniem zasądzającym ujętą w nim kwotę. Bez znaczenia dla konieczności przedłożenia dokumentu wskazanego w art. 1147 § 1 pkt 2 k.p.c. jest także to, czy sąd państwa obcego potwierdza prawomocność wydanych orzeczeń. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące uznania i stwierdzenia prawomocności orzeczeń sądów państw obcych są regulacjami prawa krajowego i nie muszą uwzględniać realiów funkcjonowania organów władzy sądowniczej państw obcych. Skoro zatem wymogiem stwierdzenia wykonalności orzeczenia jest, aby z jego treści wynikała prawomocność albo przedłożenie stosownego dokumentu potwierdzającego tę prawomocność, praktyka sądów państw obcych polegająca na wydawaniu dokumentów niespełniających tych kryteriów nie może zwalniać od tego wymogu.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie wnioskodawcy jako bezzasadne na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Małgorzata Kaźmierczak SSA Małgorzata Gulczyńska SSA Mikołaj Tomaszewski